

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/318/2014
Identifikačné číslo spisu:	3214200048
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Kriváňová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3214200048.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: H.X., J. I., zastúpená: JUDr. Ingrid Zlochová, advokátka so sídlom Galvániho 12, Bratislava proti odporcovi: J. R., J.P., zastúpený: JUDr. Ivana Sláviková, advokátka so sídlom Vájanského nábr. 9 Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4 C 3/2014, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 1. apríla 2014, sp. zn. 5 Co 231/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo dňa 27. januára 2014, č. k. 4 C 3/2014-58 nariadil predbežné opatrenie, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke užívať rodinný dom postavený na pozemku parcela registra C parcelné číslo: XXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 159m² zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie I., obec I., okres U. v plnom rozsahu práv spoluvlastníka tejto nehnuteľnosti a zároveň odporcovi zakázal na tretiu osobu previesť vlastnícke právo k rodinnému domu postavenému na pozemku parcela registra C parcelné číslo XXX/X druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 159 m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie I., obec I., okres U.. Okresný súd zamietol vo zvyšnej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia umožniť navrhovateľke užívať rodinný dom v rozsahu práv vlastníka, v časti uloženia povinnosti odporcovi umožniť navrhovateľke prechod a prejazd cez pozemok parcela registra C parcelné číslo XXX/X., druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 159 m² za účelom užívania rozostavaného rodinného domu a v časti uloženia zákazu odporcovi prenechať do užívania tretej osobe rozostavaný rodinný dom postavený na pozemku parcela registra C parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 159m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie I., obec I., okres U.. Navrhovateľke okresný súd uložil zároveň podľa § 76 ods. 3 O.s.p. povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia podať návrh na začatie konania o určenie práva k predmetnému rodinnému domu.

Okresný súd mal preukázané, že účastníci konania nie sú manželia, v spoločnej domácnosti s ich

spoločnou dcérou U. a s dcérou navrhovateľky C.I. Žili 13 rokov v obci I., kde sa dohodli na výstavbe rodinného domu, na ktorého výstavbu nemali vlastné finančné prostriedky a preto sa rozhodli zobrať si úver za tých podmienok, že navrhovateľka si zobrala úver vo výške 10 000,- eur a odporca si tiež zobral úver vo výške 10 000,- eur s tým, že banka ponúkla výhodnejšie podmienky úveru, ak bude stavebníkom nehnuteľnosti a aj jej vlastníkom len odporca a s takýmto spôsobom financovania rodinného domu účastníci aj súhlasili a dohodli sa, že navrhovateľka spolu s dcérami bude oprávnená užívať rodinný dom v plnom rozsahu apo ukončení stavby rodinného domu sa vykonajú všetky potrebné úkony, aby bola aj navrhovateľka zapísaná ako podielový spoluvlastník rodinného domu v spoluvlastníckom podiele zodpovedajúcom finančným prostriedkom, ktoré navrhovateľka investovala zo svojich vlastných finančných prostriedkov do výstavby rodinného domu. Navrhovateľka v návrhu tvrdila, že odporca ju vyzval, aby opustila rozostavaný rodinný dom a prestala ho neoprávnene užívať, lebo je to jeho výlučné vlastníctvo a dňa 13.1.2013 ju spolu s dcérami uprostred noci vyhodil z domu. Odporca sa nezaujíma o stavbu a údržbu rodinného domu, ktorú zabezpečuje výlučne navrhovateľka a odporca robí úkony, ktorými sťažuje navrhovateľke užívanie rodinného domu, ako napr. odobratie kľúčov od brány, vyhrážanie sa odpojením od inžinierskych sietí a vyjadril sa, že chce rodinný dom predať. O riešenie danej situácie dohodou odporca nemá záujem. Okresný súd na základe tohto zistenia dospel k záveru, že je potrebná dočasná úprava pomerov účastníkov a okrem toho by bol ohrozený aj výkon rozhodnutia v prípade, že odporca predá rodinný dom, ako sa vyjadril a navrhovateľka s deťmi by nemala kde bývať, v prípade úspechu odporcu v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 2/2014 o vypratanie nehnuteľnosti, ktorý podal odporca dňa 3.1.2014 na súd. Súd prihliadol tiež na skutočnosť, že vlastníkom rodinného domu je odporca, ale z obsahu spisu vyplýva, že dom sa rozhodli stavať spoločne a navrhovateľka vložila do predmetnej nehnuteľnosti značnú časť finančných prostriedkov, ako úver a tiež vlastné peniaze a odporca nemá záujem o finančné vysporiadanie s navrhovateľkou, ktorá nemá kde bývať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti okresný súd návrhu vyhovel v časti a uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke s deťmi užívať rodinný dom, ktorý spoločne stavali a do rozhodnutia vo veci tiež zakázal odporcovi previesť vlastnícke právo k rodinnému domu na inú osobu, pretože je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov vzhľadom na správanie sa odporcu, ktorý neumožňuje navrhovateľke rodinný dom, ktorý spoločne stavali a financovali užívať a zamietol návrh navrhovateľky, aby užívala rodinný dom v rozsahu práv vlastníka a tiež v časti uloženia povinnosti odporcovi umožniť navrhovateľke prechod a prejazd cez pozemok.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) na základe podaného odvolania zo strany odporcu, ktorý nesúhlasil s nariadením predbežného opatrenia, uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa a s jeho odôvodnením, na ktoré poukázal s tým, že súd správne konštatoval, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov, pokiaľ súd vo veci rozhodne, pretože navrhovateľka písomnými dokladmi preukázala financovanie rodinného domu úverom, ktorý za tým účelom čerpala a tiež vlastnými finančnými prostriedkami vloženými do nehnuteľnosti a odporca nemá záujem o finančné vysporiadanie a popiera tvrdenie navrhovateľky, že pred začatím stavby rodinného domu sa dohodli o založení podielového spoluvlastníctva k spornej nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu obaja prevzali úverové zaťaženie a náklady súvisiace so stavbou domu.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie, v ktorom žiadal, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pretože odvolací súd tým, že potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, mu odňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa názoru odporcu k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo tým, že odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, tiež tým, že odvolací súd mu síce doručil vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu, ale až po vydaní rozhodnutia a to až dňa 10.4.2014, keď odvolací súd rozhodol dňa 1.4.2014. Odvolací súd listom zo dňa 1.4.2014 zaslal odporcovi vyjadrenie navrhovateľky na vedomie, pričom tento list bol zo súdu expedovaný až dňa 2.4.2014, teda deň po rozhodnutí. Za vadu konania považuje odporca zmätočnosť, nepreskúmateľnosť a nevykonateľnosť rozhodnutia.

Navrhovateľka sa k dovolaniu odporcu vyjadrila písomným podaním zo dňa 4.6.2014 prostredníctvom právnej zástupkyne tak, že dovolanie žiadala odmietnuť, lebo rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne a dovolanie nie je dôvodné. Vo vyjadrení poukázala na dohodu s odporcom o stavbe rodinného domu v súvislosti so žiadosťou Tatra banky, a.s., ktorá poskytovala úver, aby vlastníkom pozemku a stavebníkom rodinného domu bol len odporca, nakoľko pozemok a rodinný dom tvoria predmet záložného práva v prospech záložného veriteľa Tatra banka, a.s. s tým, že navrhovateľka si zoberie úver v sume 10 000,- eur a odporca si tiež zoberie úver v sume 10 000,- eur na stavbu domu. Vo vyjadrení navrhovateľka uviedla konkrétne, akými sumami sa podieľala na stavbe a zariadení rodinného domu z vlastných prostriedkov. Okrem toho uviedla, že dňa 5.5.2014 odporca zobral z domu hnuťelné veci, ktoré patria jej a ktoré spolu s deťmi denne používali: televízory, sedačku, kuchynský stôl, stoličky, kachle na kúrenie, periny, vankúše, návlečky, príbor, konferenčný stôl, hrnčeky, panvice, fritézu, multikrájač, tlakový hrniec, obrus, rýchlovarnú kanvicu, kôš na bielizeň, žehliacu dosku, záves, stojan na sviečku. Dňa 27.5.2014 odporca odpojil celý rodinný dom od elektrickej energie. Navrhovateľka uviedla, že vo veci je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov a nariadeným predbežným opatrením, pretože inak by až do rozhodnutia súdu vo veci spolu s deťmi nemala kde bývať, nakoľko odporca aj po právoplatnosti uznesenia o predbežnom opatrení neustále podniká kroky smerujúce k tomu, aby nemohla s deťmi rodinný dom užívať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospeť k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nieje prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, o predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nieje prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihladnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihladnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nieje prípustné

podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesné nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Odporca procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla ani v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

So zreteľom na odporcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závažný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupovali v súlade s právnymi predpismi a odporcovi neznemožnili uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Účelom občianskeho súdneho konania je zabezpečiť ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov nielen spravodlivú (§ 1 O.s.p.), ale tiež účinnú a rýchlu (§ 6 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok vychádza z toho, že pre dosiahnutie tohto účelu nestačí vždy vyčkať až do právoplatnosti rozhodnutia. Pomery účastníkov totiž neraz vyžadujú prijatie účinných dočasných opatrení, ktoré majú len prechodný charakter. Takými opatreniami sú tiež predbežné opatrenia.

Dovolateľ namietal, že k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ malo dôjsť tým, že odvolací súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Z citovaného ustanovenia priamo vyplýva, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na predbežné opatrenie vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Toto pravidlo súvisí s tým, že výsluch účastníkov na pojednávaní by mohol zmariť účel predbežného opatrenia, a aj s tým, že v tejto činnosti súdu sa zásadne nevykonáva dokazovanie.

Ani odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu o predbežnom opatrení nie je povinný nariadiť na pojednanie odvolania pojednávanie. Z ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., je taktiež zrejmé, že

na prejednanie odvolania netreba nariad'ovať pojednávanie, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu. Tým, že súdy vo veci predbežného opatrenia konali a rozhodli bez nariadenia pojednávania, neodňali odporcovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

K námietke dovolateľa, že vzhľadom na spornosť tvrdenia navrhovateľky a nepreukázanie osvedčenia nároku mal odvolací súd nariadiť pojednávanie a mal tak vykonať doplnenie dokazovania výsluchom účastníkov a najmä svedkov, je potrebné uviesť, že pri nariad'ovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 6 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Ak by sa v konaní o nariadenie predbežného opatrenia malo trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený. Postupom súdu, ktorý osvedčenie, resp. neosvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia posudzoval len na základe obsahu spisu a založených listín, tak dovolateľovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa názoru odporcu, k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo tiež tým, že odvolací súd mu doručil vyjadrenie navrhovateľky k jeho odvolaniu až po vydaní rozhodnutia a to dňa 10.4.2014. Odvolací súd rozhodol dňa 1.4.2014 a listom zo dňa 1.4.2014 zaslal odporcovi vyjadrenie navrhovateľky na vedomie, pričom tento list bol zo súdu expedovaný až dňa 2.4.2014, teda deň po rozhodnutí. Podľa § 114 ods. 2 O.s.p. v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Ustanovenie § 114 ods. 2 O.s.p. ukladá súdu v rámci prípravy pojednávania povinnosť doručiť odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk návrh na začatie konania (žalobu) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu. Ak je však predmetom návrhu nariadenie predbežného opatrenia, povinnosť doručiť ostatným účastníkom (aj) prílohy návrhu zákon neukladá (§ 75 ods. 8 druhá veta O.s.p.). Rovnako nie je povinnosťou súdu doručovať účastníkom konania vyjadrenia k odvolaniu; zákon výslovne takúto povinnosť súdu neukladá. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu vyjadrenie účastníka konania k odvolaniu druhého účastníka konania by malo byť predložené odvolateľovi vtedy, pokiaľ vyjadrenie k odvolaniu má zásadný vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany by mohol v praxi znamenať neustály (opakujúci sa a nikdy nekončiaci) proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania, pričom možnosť poznať obsah príslušného vyjadrenia je zabezpečovaná aj právom účastníka konania na nahliadnutie do súdneho spisu. Teda za stavu, že zákon výslovne neukladá povinnosť súdu doručovať vyjadrenie k odvolaniu druhej procesnej strane a vyjadrenie k odvolaniu nemá svojím obsahom takmer žiadny vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, vychádza dovolací súd z názoru, že odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nezakladá iba sama skutočnosť, že odvolateľovi nebolo predložené vyjadrenie druhej procesnej strany k jeho odvolaniu.

Dovolateľ tiež namietal, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na

zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. K nesprávnemu právnemu posúdeniu dochádza vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci sa ale nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. I keď je právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesné prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Dovolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že nie je dôvodná námietka odporcu, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu je nedostatočné, nepreskúmateľné, nevykonateľné a zmätočné. V zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 O.s.p. sa § 157 ods. 2 O.s.p. o náležitostiach odôvodnenia rozsudku použije pre uznesenie primerane. Táto primeranosť znamená, že pri uznesení o nariadení predbežného opatrenia, aj s prihliadnutím na dočasnosť takéhoto rozhodnutia, je z hľadiska náležitostí jeho odôvodnenia postačujúce stručné vysvetlenie, prečo súd tak rozhodol.

Pokiaľ odporca namietal, že k odňatiu možnosti pred súdom konať došlo tiež tým, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, dovolací súd len pre úplnosť dodáva, že kritériom pre posúdenie (ne)preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitostí odôvodnenia ustanovených zákonom. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní teda nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (II. ÚS 78/05).

V prejednávanej veci podľa názoru do volacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu požiadavky riadneho a dostatočného odôvodnenia spĺňa. Je z neho zrejmé, prečo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Odvolací súd preskúmal uznesenie okresného súdu a jeho postup v súlade s ustanovením § 74 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Navrhovateľka pred začatím konania žiadala nariadiť predbežné opatrenie a uložiť odporcovi povinnosť umožniť jej užívať rodinný dom, ktorý s odporcom spoločne stavali a tiež zakázať odporcovi previesť vlastnícke právo k rodinnému domu na inú osobu. Odvolací súd preskúmal postup okresného súdu podľa § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p. podľa ktorého, predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, niečo vykonal, niečo sa zdržal, alebo niečo znášal. Odvolací súd sa v celom rozsahu podľa § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil s odôvodnením uznesenia okresného súdu.

Dovolateľ v súvislosti s tvrdenou procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. spochybňoval tiež úplnosť a správnosť skutkových zistení súdov. Najvyšší súd k tomu uvádza, že v súlade s jeho rozhodovacou praxou, môže neúplnosť skutkových zistení súdu nižšieho stupňa viesť k vecne nesprávnemu rozhodnutiu súdu, nemôže ale založiť prípustnosť dovolania, lebo nie je vadou vymenovanou v § 237 O.s.p. Okrem toho dovolateľ namietal aj nesprávnosť hodnotenia dôkazov a tvrdil, že súd nevychádzal zo skutkového stavu veci. K tomu dovolací súd uvádza, že nesprávne hodnotenie dôkazov (v prípade, ak súd vykonáva dokazovanie), nie je vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Nesúhlas dovolateľa s vyhodnotením dôkazov nie je ani dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. (R 42/1993). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa správnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 188/06).

Podľa právneho názoru dovolacieho súdu, zodpovedal procesný postup odvolacieho súdu v danej veci vyššie uvedenej povahe konania a rozhodovania o predbežnom opatrení a dovolateľom tvrdená vada podľa § 237 písm. f/ O.s.p. zistená nebola a ani iná procesná vada v zmysle § 237 O.s.p., ktorá by

prípustnosť dovolania zakladala.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd namietaných dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevplyva ani z § 239 O.s.p., Najvyšší súd SR odmietol procesné neprípustné dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 145 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov
3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.